

Sygn. akt VI Ka 86/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron(spr.)

Sędziowie SO Waldemar Masłowski

SO Andrzej Wieja

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Z. J.

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2015 r.

sprawy **D. R.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L.

z dnia 3 grudnia 2014 r. sygn. akt VII K 267/14

uchyla zaskarżony wyrok wobec skazanego D. R. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lwówku Śląskim do ponownego rozpoznania

Sygn. akt VI Ka 86/15

UZASADNIENIE

D. R. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 9 września 2010 r. w sprawie sygn. akt II K 496/10 za czyn popełniony w dniu 1 kwietnia 2010 r., kwalifikowany z art. 244 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata, zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 6 lutego 2012 r. w sprawie sygn. akt II Ko 1332/11, objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejskowego Wydziału Karnego w L. z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt VIIK 699/13,

II. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 866/10 za czyny popełnione w dniach:

- 13 marca 2010 r., kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- 14 czerwca 2010 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- 9 czerwca 2010 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

- 22 marca 2010 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k., art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- 12 czerwca 2010 r., kwalifikowany z art. 244 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

- w nocy na 1 lipca 2010 r., kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

- w czerwcu 2010 r., kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

- w sierpniu 2010 r., kwalifikowany z art. 284 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- 22 marca 2010 r., kwalifikowany z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

za które wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w L. z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt VIIK 699/13,

III. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 8 września 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 461/11 za czyn popełniony w dniu 20 kwietnia 2010 r., kwalifikowany z art. 278 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat,

objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w L. z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt VIIK 699/13,

IV. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 7 października 2011 r. w sprawie sygn. akt II K 611/11 za czyn popełniony w dniu 18 maja 2011 r., kwalifikowany z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

V. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie sygn. akt II K 40/12 za czyn popełniony w nocy na 13 lipca 2010 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w nocy z 24 na 25 lipca 2010 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k., na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w L. z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt VIIK 699/13,

VI. Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w L. z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie sygn. akt VII K 97/13 za czyn popełniony w nieustalonym czasie pomiędzy 4 a 6 grudnia 2011 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

objętego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w L. z dnia 11 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt VIIK 699/13.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny w L. wyrokiem z dnia 3 grudnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt VII K 267/14:

1. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego,

2. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego D. R. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Z wyrokiem tym nie zgodził się skazany. W osobiście sporządzonej apelacji nie sprecyzował zarzutów stawianych zaskarżonemu orzeczeniu. Z treści wywiedzionego środka odwoławczego wynika jednak, że kwestionuje on ustalenia faktyczne, które spowodowały, iż Sąd I instancji umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego.

Wniósł o połączenie wyroków w sposób dla niego korzystny.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja skazanego zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy obrońca skazanego, która złożyła wniosek o wydanie wyroku łącznego uczyniła skazania D. R. w sprawach II K 611/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu i VII K 699/13 Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. Śl. Sprawa VII K 699/13 dotyczy wyroku łącznego, w którym sąd ustalił dwa zbiegi realne. Pierwszy obejmujący czyny, za które orzeczono kary w sprawach II K 496/10, II K 866/10 i II K 461/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu, drugi natomiast obejmujący czyny będące przedmiotem osądu w sprawach II K 40/12 Sądu Rejonowego w Lubaniu i VII K 97/13 Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. Śl. Orzekając w sprawie VII K 699/13 sąd przeoczył skazanie D. R. w sprawie II K 611/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu, ponadto w sposób nieprawidłowy ustalił oba wyżej wskazane zbiegi realne. W sprawie II K 40/12 D. R. został skazany za przestępstwa, których popełnienia dopuścił się w lipcu 2010r., a więc jeszcze przed wydaniem wyroku w sprawie II K 496/10, który stanowił granice wyznaczenia pierwszego z wyżej wskazanych zbiegów realnych (9 września 2010r.). Zatem czyny te wchodziły w skład zbiegu realnego obejmującego skazania w sprawach II K 496/10, II K 866/10 i II K 461/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu. Czyny, za które D. R. został skazany w sprawach II K 611/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu i VII K 97/13 Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w L. Śl. Nie będą zaś wchodziły w skład żadnego zbiegu realnego. W tej sytuacji zatem wbrew ustaleniom sądu meriti istnieje możliwość wymierzenia skazanemu kary w przedziale od 2 lat pozbawienia wolności (najsurowsza kara jednostkowa orzeczona w sprawie II K 866/10 za przestępstwo z art. 279§1 k.k. i in.) do 8 lat pozbawienia wolności (suma wszystkich kar orzeczonych za przestępstwa wchodzące w skład tego zbiegu). Zatem gdyby przyjąć, że sąd może orzec karę najniższą – 2 lata pozbawienia wolności przy pozostawieniu do odrębnego wykonania kar orzeczonych w sprawach II K 611/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu i VII K 97/13 Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny w L. Śl., odpowiednio 6 miesięcy i 1 rok i 10 miesięcy pozbawienia wolności to sąd dysponuje możliwością wymierzenia skazanemu kary (uwzględniając dotychczasowy wymiar kar orzeczonych wobec D. R.) w przedziale od 4 lat i 4 miesięcy do 5 lat i 11 miesięcy (suma kar z dotychczas funkcjonujących nieprawidłowo ustalonych zbiegów realnych i kary orzeczonej w sprawie II K 611/11 Sądu Rejonowego w Lubaniu). Wbrew twierdzeniom Sądu I instancji istnieje zatem możliwość orzeczenia w stosunku do skazanego kary (przy uwzględnieniu prawidłowo ustalonego zbiegu realnego) nie pogarszającej jego sytuacji.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok należało uchylić, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd ustali prawidłowy zbieg realny i wymierzy skazanemu karę bacząc by z uwagi na kierunek zaskarżenia kara ta nie pogarszała jego sytuacji